

**Λόγος Καλλιγᾶ
καλαμπουραγᾶ.**

Ἐν πρώτοις πρὶν τὴν ἔδραν μου ὡς Πρόεδρος σιμῶσω
ἔτσι καθὼς με βλέπετε μικρόν, σπιθαμιαῖον,
ὀφείλω μιὰ ἐξήγησιν ἵστους βουλευτὰς νὰ δώσω
εἰς ζήτημα προσωπικόν, ἀλλὰ πολὺ σπουδαῖον
διότι τὰ προσωπικὰ νὰ ἐξοφλῶ μ' ἀρέσει
καὶ εὐχαρίστως δέχομαι ὅποια μοῦ δώσουν θέσι.

Σὲ κάποιον φύλλον τοῦ Ῥωμηοῦ μοῦ φαίνεται ὅτ' εἶδα
πῶς ἵστα νευρόσπαστα κι' ἐγὼ τοῦ Χόλδεν εἶχα μέρος,
καὶ πρὶν ὁ Ἀμερικανὸς ἀφήσῃ τὴν πατρίδα,
ἠφρόντισα νὰ με δεχθῆ ἵστον θῆασον ἐγκαίρως.
Ἄλλὰ δὲν ἠκολούθησα τὸν Χόλδεν, προτιμήσας
ἀντὶ με τὰ νευρόσπαστα νὰ βρισκῶμαι μαζί σας.

Καὶ τώρα σᾶς εὐγνωμονῶ ἐξ ὅλης μου καρδίας,
διότι με ἐκλέξατε ὡς πρόεδρον καὶ πάλιν,
ἐλπίζω δὲ εἰς τῆς Βουλῆς τὰς νέας συνεδρίας
νὰ ἴδω τὴν περυσινήν καὶ φέτος παραζάλην.
Ἵστας συζητήσεις νὰ βροντοῦν φωναῖς, βρῖσιαις, μπαστούνια,
σφυρίγματα, ἀλλαγαμοί, ζητωκραυγαί, κουδούνια.

Τὸν λόγον ἵστον καθένα σας ἐλεύθερα θὰ δίνω
καὶ θὰ προστάζω ἐνταυτῷ νὰ γίνεται σιγή...
τὸν Στεφανίδην ἔξαφνα νὰ σιωπᾷ θ' ἀφίνω
καὶ τὸν Σκουλούδην πάντοτε νὰ δευτερολογῆ.
Κι' ὅταν κανένας ἀπὸ σᾶς στρυφνῆ μοῦ δείξῃ μούρη,
θὰ τὸν τελειῶνω μονομιᾶς με ἓνα καλαμποῦρι.

Τὰ θεωρεῖα τῆς Βουλῆς θὰ ἵναι ἀνοιγμένα
καὶ θὰ ὀρροῦν ἐντὸς αὐτῶν κλητῆρες μετὰ φίλων,
θὰ δίδω ἑκατὸν δραχμὰς τὸν μῆνα ἵστον καθένα
καὶ ἵστον κοντύλι θὰ περνοῦν κι' αὐτοὶ τῶν ὑπαλλήλων.
Κι' ὅταν ἀκούω θόρυβον μετὰ φωνῶν ἀγρίων,
θὰ διατάττω κένωσιν εὐθὺς τῶν θεωρείων.

Κατὰ τὴν Σύνοδον αὐτὴν εἰτέρποτε σπουδαῖαν
νόμοι καὶ νομοσχέδια πολλὰ θὰ εἰσαχθῶσι,
καθεὶς θ' ἀκούῃ σοβαρῶς τοῦ ἄλλου τὴν ἰδέαν,
ἀλλ' εἴμποροῦν καὶ κάποτε νὰ ξυλοκοπηθῶσι.
Ἐλπίζω εἰς τὴν σύμπραξιν ἐν γένει τῶν πατέρων,
ἀλλὰ κι' εἰς τὴν ἀντίπραξιν τῶν φίλων ἡμετέρων.